

Reportáž z VI.ročníku desetiboje očima organizátora a závodníka aneb:Tomáš Dvořák – nečekaný „sedmibojař“ závodu rozdával trenérské rady, podpisy, úsměvy, pohodu

Z působení trojnásobného mistra světa v desetiboji a šéftrenéra české reprezentace Tomáše Dvořáka v Českém Krumlově zůstal mezi závodníky a diváky obrovský a silný zážitek – věřme do budoucna, že ne neopakovatelný - že si to ještě, jak Tomáš Dvořák slíbil při vyhlášení, někdy zopakujeme.☺

Když jsem zval Tomáše Dvořáka do Českého Krumlova, tak jsem se i přes sympatickou komunikaci se známým sportovcem opravdu potil a trochu nespal. . . ☺ Přece jen jsem si nedovedl představit, jak vše bude probíhat, až se objeví na stadionu . . . Asi zbytečně jsem zjišťoval, zda bude možné vidět Tomáše Dvořáka absolvovat alespoň dvě technické disciplíny . . . Na Kladně na TNT fortuna mítinku Tomáš Dvořák v půlce června naznačil, že oštěp a disk určitě nebude problém, ale třeba překážky asi ne. . . Ale vše bylo jinak. . . Mistr světa v Krumlově 100 %-tně potvrdil pověst

„sportovního sympaťáka“ a také svá slova, že desetiboj je jeho největší láska, hned po manželce Gábině. ☺ Ta si podle svých slov užívala pohody a stínu na stadionu po boku svého manžela., okud zrovna nebyl na place v akci . .

Hned po příjezdu na stadion po poledni se Tomáš Dvořák zapojil do probíhající disciplíny vrhu koulí. První dvě disciplíny(100 m a dálku) strávil na cestě z Prahy, když vypravoval „své“ juniory na MS do Kanady. . . Pak se setkal s jiným levellem sportovců v Krumlově. ☺☺. Jeho první pokus přišel, když už závodníci končili druhé kolo – vrh byl přes třináct metrů. . . ! „Asi si dojdou pro tenisky, to musí být lepší. . .“, zdravě se naštvál Tomáš Dvořák, oblékl si dres českokrumlovského závodu a nasadil připravené startovní číslo s hodnotou 8994 bodů a šel na další pokusy. . . Tím se stal závodníkem a naznačil, že u koule určitě neskončí. . . My závodníci-amatéři, jsme se mohli těšit nejenom z ukázky vrhu, ale i z rad tohoto vynikajícího trenéra, a to nejen v kouli . . . Na otázku co naše technika, se Tomáš trochu pousmál, nadechl a vysvětlil, rozdíl mezi hodem a vrhem. . . Tak jsme si ujasnili, že koule téměř všichni házíme. . . Nejlepší z nás tedy hodil přes 9 metrů

oproti nejlepšímu vrhu Tomáše Dvořáka za hranici 14 metrů. . . A to jak Tomáš Dvořák podotkl, již dva roky netrénuje , jen své reprezentační svěřence. Hezký, je se co učit. . . Tomáš Dvořák, ač nestihl kvůli trenérským povinnostem první disciplíny (100 m, dálka) dohnal je v úmorném vedru dalším i „nedesetibojařskými“

výkony – neúnavným focením se závodníky a diváky, podpisy , předáváním cen přítomným dětem, které měli svůj samostatný víceboj v sobotu během dne.

No a přišla další disciplína - skok vysoký.

Tomáš se opět postupně hecoval – nejdříve dával cenné rady závodníkům, kteří si vylepšovali své osobáky a na 154 cm se poprvé přenesl přes laťku také on. U výšky 172 centimetrů došlo na jeho sázku s manželkou - o večeri, kterou úspěšným skokem vyhrál. . . „Dejte mi to ještě nahoru, abych si přeskočil ucho,“ hecnul se ještě závodník s číslem 8994. Na otázku o kolik byla jasná odpověď „ Po desetibojařsku, o tři. . .“ ale laťka už tentokrát třikrát spadla. . .

Před čtyřstovkou ve 33 stupňovém vedru to bylo dilema i pro Tomáše Dvořáka. „Já jak za sebou uslyším vystřelit, tak vylitnu, že bych si něco urval,“ „trápilo“ trochu Tomáše Dvořáka před 400metrovou tratí i druhý den u překážek. No dopadlo to nakonec tak, že se Tomáš nenechal přemlouvat, sám si pak v jednom z rozběhů zvolil čtyřku dráhu a vydal se na zákeřnou trať, kterou doběhl ve svém rozběhu s velkým náskokem . . . Po startu, do něhož se doslova položil, bylo vidět , že přece jen zvolnil tak, že sice rozběh vyhrál, ale v dalších rozbězích šli Karel Jurán , Petr Hladík , Venca Lukš a Pepa Dufek motivačně „na krev“ – a tak, že se v časech dostali jako jediní v absolvovaných disciplínách před mistra světa !! (což rozhodně potěší ☺).

Po prvním dni odcházeli všichni včetně Tomáše Dvořáka ze stadionu unaveni v očekávání dalšího soutěžního dne, kdy čekala na závodníky hned v první disciplíně další“ past“ – 110m překážek . Zatímco závodníci tradičně nabírali síly a občerstvení v hospodě v ofsajdu cca do půlnoci, Tomáš Dvořák s manželkou si šli alespoň trochu užít Českého Krumlova, kde byli podle vlastních slov poprvé v životě. . .

V krásném nedělním ránu, kdy ještě slunce tak nepálilo, se mezi rozcvičujícími závodníky opět dostavil Tomáš Dvořák s číslem na prsou na rozcvičení a bylo vidět, že se určitě nepřišel jen dívat . . Stejně jako ostatní závodníci se začal rozbíhávat nad našimi sníženými překážkami na juniorskou hodnotou 90 cm. . . „Ukaž mi, jak se to skáče“. . . vybafl u předposlední překážky při běhu na Tomáše Dvořáka „skokan roku“ Standa Tůma. „Normálně skákej kozlíka,“ odvětil s úsměvem Tomáš Dvořák a ukázal jak. Standa se hned snažil napodobit jeho styl, který se v závodě hodně lišil, jak je vidět na fotografiích.. . Tomáš Dvořák skákal na pět kroků i závod ! „Na tři by to bylo asi rychlejší ale bez tréninku by to těžko šlo“, řekl si Tomáš Dvořák a disciplínu zvládl přesto nejlépe v čase 18,91, druhého Petra Hladíka „vytáhl“ Tomáše Dvořák na rekord mítinku mezi amatéry 19,2 s.

Pak se závodníci přesunuli na disk, kde byl pro mě i pro řadu ostatních nejdůležitější poznatek, že disk se vlastně nijak nechytá, položí se na dlaň a švihem se s klidem odhodí. „Tohle je disciplína trpělivých, na odhod je třeba si počkat a nervat to silou. .“ radil Tomáš Dvořák a svá slova proměnil v čin - jako jediný vyšvihl perfektní otočku a hodil disk za hranici 37 metrů. . . bez otočky to bylo kolem 33. Nejlepší amatér odhodil disk za hranici 23 metrů. Zase inspirace, která se dá tréninkem zlepšit, jen vědět jak se to dělá.

Skok o tyči v našem zápolení nahrazuje skok z místa do písku. Návrh Tomáše Dvořáka byl již vloni skákat o tyči do písku „jako přes potok“, což by se více podobalo tradiční desetibojařské 7.

disciplíně a byla by i větší sranda. Když však viděl, že máme v Krumlově umístěné pískoviště vedle železného plotu, potvrdil nám, že by to bylo pro netrénované závodníky nebezpečné. No tak nastoupil v teniskách na odrazové prkno, rozhoupal se jako ostatní a jeho nejdelší skok měřil 263 cm. Na otázku, zda se v kariéře s touto netradiční disciplínou setkal, řekl:

„Bylo to v rámci průpravy - tréninková záležitost, kdysi jsem takhle skočil 320. Byli kluci, co skočili k 350 cm. .“ Pohotová pak byla jeho odpověď na další otázku: Kdy to bylo? „Před patnácti kily,“ . . . usmál se Tomáš Dvořák . V disciplíně skok z místa se zapojil i další přítomný mistr světa – a to z letošního hokejového turnaje, Jiří Novotný. Ten si odložil klobásu a na boso ukázal, že je ještě po šampionátu v plných silách – atletickou disciplínu zvládl skokem 270 cm.

Oštěp se díky účasti atletického trojnásobného mistra světa přesunul poprvé v historii na fotbalový trávník před tribunu a byl to zase zážitek. Zde si opět závodníci ujasnili, jak moc je důležitá správná technika před silou. Sám jsem se o tom přesvědčil. Když jsem požádal o radu, jak se oštěp má

správně držet a ukázal jsem svůj styl „tužka“, bylo vidět na výrazu Tomáše Dvořáka, že tady je špatně hodně věcí ☺ ☺. Při pokusu postavit mě správně jsem se málem zamotal, přesto jsem první soutěžní pokus zkusil. Když jsem ale myslel na to, jak všechno sladit, výsledkem byl chabý hod pět metrů oproti běžným výkonům.

Před dalšími hody jsem tedy upozornil Tomáše Dvořáka, aby se radši nedíval a opět se vrátil ke stylu tužka, který nějaké metry přidal. . . No ale výkony závodníků šly po tréninku nahoru, dokonce i mezi amatéry padla 40-ti metrová hranice, kterou překonal Petr Hladík. Tomáš Dvořák si dal za cíl přehodit po prvních pokusech 50-ti metrovou hranici, což se mu podařilo třetím pokusem výkonem 50,04 m.

V této disciplíně jsem si vzpomněl na jednu terminologickou poučku, kterou jsem se všichni ve startovním poli dozvěděli poté, co moderátor Martin Tvaroh stále označoval pokusy, které nenechaly stopu za neplatné stejně jako jsme to dělali ve všech ročnících a disciplínách . . . „Neplatný pokus prakticky neexistuje, to by musel závodníkovi prasknout oštěp nebo ho odnest pták za letu,“ vysvětlil po několikátém použití tohoto výrazu s úsměvem Tomáš Dvořák a dopřesnil dále, že každý pokus je platný – a může být pak ještě buď zdařený (tzn. např. v oštěpu nechá stopu, nebo nezdařený (nenechá stopu, přešlap a apod.) Opakovat by se tedy dal jen zmiňovaný neplatný pokus, který se vyskytne opravdu ojediněle a ne desetkrát za jednu disciplínu jak komentoval pokusy oštěpu Martin Tvaroh ☺

No ale zpět závodění a jdeme do finále !! V horku nás čekalo to nejhorší v neděli odpoledne, kolem 16.30 hodiny se chystala „patnáctistovka“. „Na tu už mě nepřemluví v tohle horku,“ naznačil s úsměvem již u skoku z místa Tomáš Dvořák přítomnému novináři z ČKL Deníku Pavlu Kacerovskému a slova potvrdil i závodníkům. „Kdybych měl všechny disciplíny, tak se hecnu, ale takhle ne. O to víc budu fandit,“ opět měl sympatické vysvětlení v kapse Tomáš Dvořák. „No a závodníci si to „užili“ ve dvou partách. Byly vidět lité boje o doběhnutí, „přežítí“ ale i o celkové

pořadí, ale to vše už je zdokumentované ve statistikách.

V době poslední disciplíny byla na stadionu už od oštěpu českokrumlovská

fotografka Eva Filausová s fotoautomatem od Fotostaru – a tak nakonec přišla závěrečná podpisová smrčť na Tomáše Dvořáka jako „náhražka“ za tu vynechanou „patnáctku“ ☺ Snad každý podpis byl s úsměvem, slovy není zač, prosím... a podepisovaly se i trika, diplomy či tréninkový oštěp Lenky Mojžíšové atd.“. . . Ohledně focení a podpisů se mi vybavil ještě jeden pohotový vtípek z úst trojnásobného mistra světa z prvního dne. Když se vyfotil u vrhu koulí, se závodnickým

párem a pomalu již odcházel, vedle stojící divačka s malým dětským závodníkem se pokoušela ještě zastavit k fotografování odcházejícího Tomáše Dvořáka slovy „Mohla bych taky poprosit o syna. . .“? „Já ale umím jen holky“, zněla pohotová odpověď otočivšího se otce tří dcer ☺ ☺, který se samozřejmě ochotně s oběma aktéry prosby vyfotil. . . Prostě to byla „sportovní pohoda“, a jednoznačně ročník, který se bude dlouho pamatovat. Vyhlásování už popisovat nebudu. tam to bylo opět od

Tomáše Dvořáka za jedna, já už jsem unaven sluníčkem odpadal . . . Stejně i u tohoto článku vidím, že dočíst do konce bude problém, neb je delší než desetiboj samotný. Ale kdo mě zná se nediví. . .

☺ No tak jsem zvědav, jestli si to Tomáš Dvořák fakt za rok bude chtít zopakovat . . . Byli bychom moc rádi a slibuju za sebe VÍCE SPORTU A MÉNĚ KECŮ“. . . (jim)

